

เล่ม ๕๖ หน้า ๒๔๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๔๗๒

พ.ศ. ๒๔๕๑ พ.ศ. ๒๔๕๔ เป็นนายอำเภอพิบูลมังสาหาร ได้รับ
พระราชทานยศเป็นรองอำมาตย์เอก พ.ศ. ๒๔๕๖ เป็นนายอำเภอ
เมืองอุบล พ.ศ. ๒๔๕๗ รั้งตำแหน่งปลัดมณฑล ประจำจังหวัด
อุษัณห์ เดือนยี่สิบเป็นอำมาตย์ตรี พ.ศ. ๒๔๕๘ เป็นปลัดมณฑล
ประจำจังหวัดนั้น พ.ศ. ๒๔๕๙ เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดพังงา
พ.ศ. ๒๔๖๒ เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท และเดือนยี่สิบเป็น
อำมาตย์โท พ.ศ. ๒๔๖๕ ออกจากราชการ

หม่อมเจ้าถุกถวิล ประชวรเป็นวัณโรคภายใน ถึงชีพิตักษัย
วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๒ จำนวนชนมายุได้ ๕๑ ปี

ข่าวถึงอสังกกรรม

ประวัติสังเขป

พระตำรวจเอก เจ้าพระยาราชศุภมิตร (ออด ศุภมิตร)

กระทรวงวัง

พระตำรวจเอก เจ้าพระยาราชศุภมิตร (ออด ศุภมิตร) ร.ว.,
ป.จ., ป.ช., ป.ม., ว.ภ., ว.ม.ด., ว.ป.ร. ๑., ร.ต.ม. (พ), ร.จ.ม.
องคมนตรี และ ราชองครักษ์พิเศษ เป็นบุตรพระมหาดังคราม
(ศุข ศุภมิตร) เกิดวันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๓๘๘ เข้ารับราชการ
เป็นมหาดเล็กวิเศษ เจริญรัช รัชกาลที่ ๕ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๑

พ.ศ. ๒๔๑๓ เป็นทหารมหาดเล็ก พ.ศ. ๒๔๑๕-๖ มียศเป็นนาย
สิบโทและนายสิบเอก พ.ศ. ๒๔๑๗ ได้รับพระราชทานสัญญาบัตร
ยศเป็นนายร้อยตรี พ.ศ. ๒๔๒๐ เดือนยี่สิบแปดเป็นนายร้อยโท
พ.ศ. ๒๔๒๗ ได้รับพระราชทานสัญญาบัตรบรรดาศักดิ์เป็นหลวงคิดปล
ตำรวจยศเป็นนายร้อยเอก พ.ศ. ๒๔๒๘ เดือนบรดาศักดิ์ขึ้น
เป็นจมีนวิชัยศักดิ์ดาบุช พ.ศ. ๒๔๓๐ เป็นนายพันตรี พ.ศ. ๒๔๓๓
ว่าที่นายพันโท ผู้บังคับการกรมทหารมหาดเล็ก พ.ศ. ๒๔๓๕ เป็น
พระราชวัดถกานุกฤษฏี พ.ศ. ๒๔๓๗ เป็นนายพันโท และเป็นพระยา
โพนามเดิม ราชองครักษ์ประจำพระองค์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎ
เกล้าเจ้าอยู่หัว ครั้นทรงดำรงพระราชอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรม
โอรสาธิราช เจ้าจยามมงกุฎราชกุมาร พ.ศ. ๒๔๔๓ เป็นนายพันเอก
พ.ศ. ๒๔๔๕ เดือนธันวาคมขึ้นเป็นเจ้ากรมวัง พ.ศ. ๒๔๔๖ เป็น
นายพลตรี พ.ศ. ๒๔๕๓ เป็นราชองครักษ์ประจำกรมราชองครักษ์
พ.ศ. ๒๔๕๖ รับพระราชทานยศเป็นพระตำรวจโท สมุหพระตำรวจ
หลวงรักษาพระองค์ พ.ศ. ๒๔๖๑ เดือนยี่สิบแปดเป็นพระตำรวจเอก
พ.ศ. ๒๔๖๓ ได้รับพระราชทานหิรัณยบัฏเป็นเจ้าพระยาราชคฤภมิตร
วัดถกานุกฤษฏีสุรเดณี เทพวัชรศีร์ษะคามิภักดีพิเศษ วิเทศจิรวาด์อัคร
วรวิภาต สุจริตไพศาลสุนทรพจน์ อุดมยศราชองครักษ์ อัคร
รัตนไตรสรณชาติา เมตตาสวราชยาชัย อภัยพิริยบรากรมพาหุ
พ.ศ. ๒๔๖๘ ออกจากราชการ รับพระราชทานเบย์บำนาญ

เล่ม ๔๖ หน้า ๒๕๑ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๓๒

เจ้าพระยาราชศุภมิตร บ่วยเป็นโรคชรา ถึงอสัญญกรรม
วันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๒ คำนวณอายุได้ ๗๕ ปี

เวตา ๑๘ นาฬิกา รับพระราชทานหน้าอาบศพ มีประโคมกลอง
ชนะเขี้ยว ๑๐ จำปี ๑ เจ้าพนักงานแต่งเครื่องประจุกรรมศพเดี่ยว
ยกกลงใน ส้มเค็ญพระเจ้าพญาเชอ เจ้าฟ้ากรมพระนครสวรรค์
วรพินิต ทรงสวมชฎาออกประทาน เจ้าพนักงานยกขนตั้งบนชั้น
รอง ๒ ชั้น พระราชทานโกศแปดเหลี่ยมประกอบศพ ฉัตรเบญจา
ตั้ง ๔ แล้วทรงทอดผ้าไตรของหลวง พระราชทานบังสุกุล ๕ ไตร
และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีประโคมกลองชนะ ๑๐ จำปี ๑
กับพระสังข์สวดพระอภิธรรมรับพระราชทานน้ำเข้า ของหลวงวันละ
๔ รูป มีกำหนด ๓ วัน

ข่าวตาย

ประวตสังเขป

รองอำมาตย์เอก พระภักดีภูเบศร์ (แก้ว สุวรรณนาคินทร์)

กระทรวงมหาดไทย

รองอำมาตย์เอก พระภักดีภูเบศร์ (แก้ว สุวรรณนาคินทร์)

บ.ม. บุตรนายทอง สุวรรณนาคินทร์ เกิดเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม